

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Tractatus De Brevissima Ad
Perfectionem Via: Hoc Est, De Perenni divinæ voluntatis intentione,
executione, apprehensione

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066340

Caput VII. Sicut Dei Voluntas præstat rebus omnibus, ita eam in omnibus
intendere, & exequi, præstare omnibus spiritualibus exercitamentis,
docetur

urn:nbn:de:hbz:466:1-45352

teris; ut ne gratiam Dei perdas, ut legibus Amoris divini satisfacias, amoremque Dei in te vividum esse protestaris, ut ob Amorem Dei te abneges: at omnium optimum est, ideò benè agere, & malè non agere, quia hæc est Voluntas Dei, & ut voluntatem ejus impleas, beneplacitoque ejus te conformes, & ad placitum, palatumque divinæ Majestatis facias. Hoc quod optimum esse ex rectâ ratione judico, si etiam præligo, aliisque propono, non ego illa alia contemno, illisvé injuriam aliquam infero, sed mihi consulo, sed sapienter ago, sed (quod caput est) secundum Dei voluntatem facio, placet enim Deo & voluntas ejus est, ut inter duo bona, quorum alterum altero meliùs Deoque gratiùs, illud acceptemus, quod Deo gratiùs esse intelligimus.

CAPUT VII.

Sicut DEI Voluntas præstat rebus omnibus, ita eam in omnibus intendere & exequi, præstare omnibus Spiritualibus exercitamentis, docetur.

30. **V**IX equidem puto posse quenkum reperiri, qui ambigat id gratiùs esse Deo, quod suâ Sanctissimâ Voluntate plus approbat. (nam quid aliud est, gratum aut gratiùs esse Deo; quàm à divina Voluntate, aut simpliciter, aut ampliùs approbari!) ut tamen neque hoc intactum relinquam insolutumque, & quia multum ad divinæ Voluntatis commendationem facit, non abs re facturus mihi videor, si, quare hoc vel illud facere, propterea quia Dei Voluntas hæc est, meliùs sit, atque adeò optimum, quàm nullo alio fine idem facere,

cere, fusiùs aliquanto declaravero. Ac universaliter loquendo, Facere aliquid propter Dei Voluntatem quòd meliùs fit, quàm facere id ipsum propter ullum alium finem, ab hoc diversum, Causa est; quia voluntas divina melior est omnibus aliis finibus, & rebus à se diversis. quod quidem multis & solidis rationibus demonstro.

Primò. Quia Voluntas divina est finis omnium aliorum finium: ita ut omnes alii ad illam redigi reducique debeant, in tantumque sint fines & esse possint, in quantum divinæ Voluntati subordinantur. Fac enim e. g. nolle Deum, ut vitem infernum, ut sim in cœlo, ut Christum imiter; me facere aliquid boni, ut infernum vitem, ut in cœlo sim, ut Christum imiter, non tantum bonum mihi non erit, sed peccatum erit, quia contra Dei voluntatem erit. quòd ergo propter evitacionem inferni aliquid boni agere, bonum fit, à voluntate divina est, & illa est fons bonitatis istius. Melior ergo est Voluntas Dei, ejusque executio, studio evitacionis inferni, possessionis cœli, imitationis Christi.

Secundò. Omnia alia quæcunque tandem sunt, Deus non sunt, sed aliud à Deo. Voluntas autem Dei est ipse Deus: non ad Deum quomodocunque revocatur, reducitur, refertur, ut alia quælibet, sed ipsi Deo inest, ipse Deus est; quo cum meliùs nihil sit, cui dubium, Voluntate quoque Dei meliùs nil esse? nisi fortè quis dubitet Dei voluntatem Deum esse: at hoc in mentem venit nemini, quisquis non penitus ignorat, quid sit Deus. Non enim in Deo est aliud & aliud, neque quidquam in ipso est non Deus. Neque ego hîc loquor de Voluntate Dei objectivâ, ut vocant, seu de

31.

32.

Drux
 Sicuti
 22: usque
 m: l
 V
 76

de re, quam Deus vult; hanc enim constat posse Deum non esse, ut quando Deus creaturam aliquam vult; sed sermo est de Voluntate Dei formali, & de actu ipso volendi, qui in Deo est circa hanc aut illam rem, ut fiat, non fiat, sic, vel aliter fiat. Quæ voluntas actus est Dei, & non distinctus à Deo, sed ipse Deus: qui quatenus aliquid probat, vel improbat, hancque suam approbationem vel improbationem sive beneplacitum nobis aliquo exteriori, nobisque cognito signo manifestat, puta, lege, consilio, rationis dictamine, Voluntatem suam nobis manifestare atque proponere, dicitur & censetur: huicque beneplacito sic manifestato nos conformari in actionibus nostris omninò, opus est, adeò, ut hac conformatione benè operari dicamur, sicut sine hac malè agere censetur, Esto ergo arctata & quasi alligata videatur esse hæc voluntas Dei ad limites creaturarum, quæ hæc Voluntate fiunt, existunt, reguntur, agunt, aguntur, patiuntur, corrumpuntur, gubernantur, directè, permissivè, juxta sapientissima efficacissimaque ejusdem decreta; hæc tamen arctatio non est à Voluntatis ipsius Substantiâ, quæ tam lata & infinita est, quàm ipsa Dei natura; sed ab objectis, circa quæ est, idque tantum ex nostro & propter nostrum imperfectum, divinas res & perfectiones concipiendi modum. Sicut aqua ex mari in fluvium derivata, eadem est essentialiter cum mari, estque ipsum mare; à mari tamen differt, non per diversam aquæ naturam, sed in eo quòd limites, ripas, alveosque habeat, quos in mari non habet; quos si auferas, aqua illa mare erit. Hoc igitur cum sit Voluntas Dei, sequitur eam esse rem optimam, sequitur, propter eam operari, esse optimum

num, sequitur etiam per eam esse maximum ad Dei unionem perveniendi compendium. Ubi enim unitus fueris divinæ Voluntati, Deo unitus eris, & quantum te Voluntati divinæ adstrinxeris, tantum te ipsimet Deo adstrinxisti; quod in aliis prædictis non est, quia Deus non sunt. Sequitur denique per Dei voluntatem, & propter illam operari, esse per Dei essentiam, juxta Dei essentiam, propter Dei essentiam operari, dirigereque opera sua juxta Dei voluntatem, & ejus rectitudinem; esse dirigere eadem opera juxta essentialem Dei rectitudinem; facereque opera sua eo fine ac motivo, quia Deus vult, esse, facere illa eo fine ac motivo quia Deus est, & quia placet Deo, quia Deus sic fieri amat, sic faciendum censet, sic ipse faceret, quia hujus operis in Deo talis est idea, talis ars, talis perfectio: denique quia in Deo hoc opus tale est, & tale esse habet eminenter, quale ego facio. Quo operandi modo, sine dubio (modò quis intelligat, quod dicitur) nihil est per omnes gradus perfectius, sublimius, excellentius: adeo quidem, ut ne Deus quidem aliam suorum operum regulam, (quæ utique perfecta est, & consummatè recta) habeat, quàm istam, de quâ loquimur. Deus enim ideo facit omnia, quæ facit, quia vult: ideo ita facit, quia ita vult; siquidem ratio Dei velle ejus est: & nemo potest ei dicere: Quare hoc, aut quare ita facis? habet enim in promptu dicere; An non licet mihi facere, quod & quomodo volo?

Atque ex hoc, quod dixi, manifestè colligitur, nullas intentiones, quamvis pias, altas, solidas quis reputet, posse in nostris operibus à nobis inveniri & applicari; nec ab ullâ earum, tantum

33.

Drux
Sicut
an: asce
m: l
V
76

tum ad opera nostra bonitatis, rectitudinis, perfectionisque descendere, quantum ab hac una divinam voluntatem exequendi intentione, modo non sensibiles nostras devotiones, sed rectam rationem consulamus, & non ex devotione, gustusque perfectione, sed ex lumine divino, perfectionis meritique gradus desumamus, ac metiamur. Quod addiderim propterea, ne cui assueto forte operari propter amorem Christi, B. V. honorem, hujus illiusve Sancti, mirum aut durum videatur, relinquere has devotiones, & ad unam solamque Dei Voluntatem, in omnibus intendendam, exercendamque sese transferre; hoc enim faciendo, non solum perdet nihil, sed acquireret potius plurimum: tantoque magis faciet ad gratiam & palatum Christi, B. V. aut Sancti cujuspiam, quanto certius est, Christum B. Virginem, Sanctos, omnem suum cultum, honorem, gloriam, Sacrosanctæ Dei voluntati, & adscribere & submittere; & quanto certius est, honores & imitationes Sanctorum, non aliter nobis aut licitos, aut utiles esse, quam ex Dei voluntate. Sed ut ad propositum aliquando redeam,

34.

Tertiò. Omnibus aliis intentionibus, melior est, Voluntatis divinæ Intentio, quia hæc est Intentio Intentionum, regula regularum, principaliter regula, aliæ autem tantum ratione istius, ut jam sæpius, & satis dictum.

CAPUT